

عنوان مقاله:

برنامه ریزی شهری انسان محوردر خدمت مادران و کودکان در پارک های بازی مقایسه ای بین پارکهای کودکان شهر گوتنبرگ سوید و منطقه 2 کلانشهر تهران

محل انتشار:

همایش بین المللی زنان و زندگی شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

مرتضی قورچی - استادیار جغرافیای سیاسی دانشگاه شهید بهشتی

سودابه عینی

خلاصه مقاله:

دورین مسی (1944-2016) یکی از صاحب نظران برجسته رشته جغرافیا که تمرکز زیادی در مطالعات خود بر روی فضاهای شهری زنانه داشت، در کتاب ماندگار (برای فضا: For Space) اشاره می کند که برنامه ریزی شهری تاکنون بیشتر از الگوهای رایج تفکر مردانه در تولید فضاهای شهری متأثر بوده و همواره با فضاهای شهری کلایی شده و پول ساز برای اقتصاد شهری، خود را هماهنگ ساخته است. مسی اعتقاد دارد که شهرها و بازتولید فضاهای شهری بیش از هر زمانی نیازمند به رویکرد زنانه و تولید فضاهای انسان محور غیرکلایی شده، هستند. فضاهای شهری که نماد زیبایی بوده و همچنین کیفیت زندگی را در خود دایما بازتولید می کنند. در برنامه ریزی شهری رویکرد انسان محور نگاه زنانه به فضاهای شهری، گفتمان مسلط است که در آن شهرها نه برای رشد اقتصادی بلکه برای کیفیت زندگی و زیست پذیری شهروندان تعریف می شوند. شهرهای حوزه شمال اروپا بویژه منطقه اسکاندیناوی جز شهرهایی هستند که غالبا در اکثر شاخص های توسعه انسانی در جهان جزء رتبه بندی های نخست تا دهم قرار می گیرند. رویکرد غالب در برنامه ریزی شهری در این منطقه اساسا مبتنی بر رویکرد انسان محور و برنامه ریزی شهری زنانه تعریف شده است. در شهرهای اسکاندیناوی فضاهای شهری آراسته، پیاده راه های استاندارد شده و مشخص برای حرکت شهروندان به صورت پیاده و یا با وسایل حمل و نقل همسو با محیط زیست، همچون دوچرخه برنامه ریزی و طراحی شده است. در این شهرها غالبا فضاهای شهری برای زنان باردار و سالمندان نیز همراه با امکانات زیر ساختی لازم، مهیا شده است. درحقیقت این دسته از شهروندان نیز در ارتباط با فضاهای شهری و زندگی روزمره این حق را دارند که آنها نیز همچون هر شهروند عادی از فضاهای شهری استفاده کنند. در این پژوهش تمرکز اصلی بر پارک های کودکان در شهر گوتنبرگ سوید و منطقه 2 کلانشهر تهران قرار گرفته و ارزیابی استفاده از استانداردهای جهانی در هر دو نمونه از پارک ها بررسی شده است. فاصله گرفتن از این استانداردها و عدم توجه به آنها در برنامه ریزی شهری و شکل دهی به فضاهای شهری ویژه کودکان منجر به افزایش میزان استرس در مادرانی خواهد شد که با کودکان خود در این نوع از فضاهای شهری حضور یافته و بخشی از وقت و زمان خود را در این فضاها سپری می کنند. روش تحقیق در این پژوهش بر اساس رویکرد توصیفی تحلیلی بوده و با استفاده از شاخص های استاندارد شده جهانی به ارزیابی و مقایسه تطبیقی میان فضاهای شهری مورد استفاده در دو شهر گوتنبرگ و تهران می پردازد که بخشی از این پژوهش مشاهده عینی از پارک های کودکان هر دو شهر می باشد.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی شهری انسان محور، شاخص های جهانی پارک های کودکان، پارک کودکان شهر گوتنبرگ، پارک های کودکان منطقه 2 کلانشهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/593989>

